

ΣΗΡΟΤΡΟΦΙΚΑ

Σπορά άλλων φυτών μεταξύ των μορεοδένδρων.

Είπομεν εις προηγούμενα άρθρα μας δι, ώρισμένα φυτά ανήκοντα εις την οικογένειαν των ψυχανθών: ο βίκος, τὰ λούπινα, τὸ τριφύλλιον, ἡ ρόβη, ὁ λάθυρος κτλ. ἄζωτολόγα φυτά, δύναται νὰ σπείρωνται μεταξύ των μορεοδένδρων καὶ νὰ χρησιμεύωσιν ὡς χλωρὰ λίπανσις καὶ δι ἐξ αὐτῶν μόνον τῶν κουκκίων δύναται νὰ συγκομιθῆ καὶ ὁ καρπὸς καὶ ἀκολούθως νὰ παραχωθῶσι τὰ σιτέλη αὐτῶν δι' ἀναστρεπτικοῦ ἀρότρου, ἄνευ μειώσεως τῆς λιπαντικῆς αὐτῶν ἀξίας καὶ ἄνευ παρεμποδίσεως τῶν μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν φύλλων ἐπιβαλλομένων ἀρόσεων. Ἡ λιπαντικὴ ἀξία τῶν κουκκίων ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει δὲν ἐλαττοῦται διότι ταῦτα, τὸ ἀδέσμευτον ἄζωτον τῆς ἀτμοσφαιρας, τὸ ὁποῖον ἀπορροφῶσιν ἐξ αὐτῆς διὰ τῶν φύλλων των, τὸ ἀποθηκεύουν εἰς εἰδικὰ φυμάτια, τὰ ὁποῖα σχηματίζουν εἰς τὰς ῥίζας των καὶ τὰ ὁποῖα φυσικῶς καὶ μετὰ τὴν συλλογὴν τῶν καρπῶν μένουσιν ἀνέπαφα ἐντὸς τῆς γῆς.

Ἐκτὸς ὁμοῦ τῶν κουκκίων, δύναμεθα νὰ σπείρωμεν καὶ ἄλλα σπαργὰ ἐντὸς τῶν μορεῶνων, τότε μόνον, διὰ τὸ ἔδαφος εἶνε πολὺ γόνιμον, εἰς πεδιάδας λ. χ. ἐσχηματισμένας ἀπὸ πλημμύρας ποταμῶν καὶ διὰ τὴν ἀπόστασιν τῶν δένδρων εἶνε ἀρκετὰ μεγάλη, πλεον τῶν 5 μέτρων, διὰ νὰ δύναται τὰ σπαργὰ ταῦτα νὰ ὠφελῶνται ἀπὸ τὸν ἥλιον.

Εἰς μορεῶνας, ὧν ἡ τῶν δένδρων ἀπόστασις εἶνε μικροτέρα τῶν 5 μέτρων, δύναμεθα νὰ σπείρωμεν τοιαῦτα σπαργὰ μόνον κατὰ τὰ πρῶτα 4—5 ἔτη ἀπὸ τῆς μονίμου φυτεύσεώς των, διότι ἀργότερα τὸ ἔδαφος ἐπισκιάζεται τελείως ὑπὸ τῆς κόμης τῶν δένδρων καὶ ἐπομένως τὰ σπαργὰ δὲν προκόπτουν.

Εἰς μορεῶνας μὲ μεγάλας ἀποστάσεις καὶ γόνιμον ἔδαφος, δύναμεθα νὰ σπείρωμεν ἐπ' ἀπειρον πάσης φύσεως ἐξήσια σπαργὰ, οἶτον, σίκαλιν, κριθήν, βρώμην, ἀραβόσιτον, σῆσαμον, βάμβακα, ἄνισον, γεώμηλα, φασόλια, πίσσαν (μπιζέλια), φακὴν, καρπούζια, πεπόνια, κολοκύνθας καὶ τὰ τοιαῦτα, οὔτως ὥστε νὰ ὠφελούμεθα διττῶς ἀπὸ τὸ ἴδιον ἔδαφος καὶ νὰ μετριάζωμεν τὴν ἀξίαν τῶν παραγομένων μορεοφύλλων, ἀλλ' ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει συνιστῶ θερμῶς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐξῆς συστήματος, ὅπερ ἐφήρμοσα ἐπὶ σειρὰν ἔτων εἰς τοὺς μορεῶνας μου μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα, νὰ μὴ σπείρηται ὀλόκληρος ἡ ἐπιφάνεια τῶν μορεῶνων ἀλλ' ἐν ἔτος μία σειρὰ καθέως μὲν ἂν ἡ φύτευσις ἔγεινε κατὰ τετράγωνα, λοξῶς δὲ ἂν αὐτὴ ἔγεινε κατὰ ἰσόπλευρα τρίγωνα καὶ ἡ ἀμέσως ἐπομένη σειρὰ νὰ μένη ἄσπαργος τελείως καὶ οὔτω καθ' ἐξῆς· τὸ δὲ ἐπόμενον ἔτος νὰ σπείρωνται αἱ σειραὶ ὅσαι τὸ παρελθὸν ἔτος ἔμειναν ἄσπαργοι.

Κατὰ τὸ σύστημα τοῦτο ἔχομεν τὰς ἐξῆς ὠφελείας.

Α'. Δίδεται μία ἀγρανάπαισις, οὔτως εἰπεῖν, εἰς τὸ ἔδαφος καθότι σπείρεται κατὰ διετίαν.

Β'. Ὅταν συλλέγωμεν ἢ κόπτωμεν τὰ φύλλα, εἰσερχόμεθα εἰς τὸν μορεῶνα ἀπὸ τὸ ἄσπαργον μέρος καὶ κόπτωμεν ἢ συλλέγωμεν τὰ φύλλα μὲ ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν, χωρὶς νὰ καταστρέφωμεν τὰ σπαργὰ καὶ

Γ'. Ὅταν κόπτωμεν τὰ βεργόφυλλα, ῥίπτομεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ ἄσπαργου μέρους καὶ δὲν τὰ φέρομεν εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν σπαργῶν τὰ ὁποῖα συνήθως διατηροῦν δρόσον, ἥτις βλάπτει τὴν ποιότητα τῶν μορεοφύλλων.

Ἐάν τὸ ἔδαφος εἶνε πολὺ γόνιμον καὶ διατηρῆ ὑγρασίαν τινα, δύναμεθα, θερίζοντες τὸν οἶτον, κριθήν, σίκαλιν κ.τ.λ. νὰ σπείρωμεν ἀμέσως εἰς τὸ θερισθὲν ἔδαφος σῆσαμον ἢ κέχρον, ὁπότε ἀπὸ τὸ αὐτὸ ἔδαφος ἀπολαμβάνομεν τρεῖς διαφόρους ἐσοδείας.

Ἐν τέλει συνιστῶ τελείαν ἀποχὴν ἀπὸ σπορὰν τριφυλλίου καὶ ἐν γένει παντὸς ἄλλου ὑδροχαροῦς προϊόντος διότι ταῦτα ἔχουν ἀνάγκην συχνῶν ποτισμάτων, τὰ ὁποῖα δίδουν συνήθως ἀφορμὴν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σήψεως τῶν ῥιζῶν, ἀσθενείας ἀθεραπεύτου καὶ καταστρεπτικωτάτης διὰ τὰ μορεοδένδρα.

Πασχάλης Χ. Παπάξογλου

Ἐπιμηθητὴς τοῦ Σηροτροφ. Ἐργαστηρίου